

مقام معظم رهبری:

گذشت سال‌ها و تبادل سال‌های
گوناگون برای ما باید موجب تجربه و
بصیرت باشد؛ از گذشته درس بگیریم
و به آینده با چشم باز و دل آگاه نظر
کنیم و برای آینده تصمیم بگیریم. من
از خداوند متعال درخواست می‌کنم
که به همه‌ی ایرانیان عزیز ما در این
سال جدید، تن سالم، روح شاداب،
امنیت روانی، آرامش روحی و پیشرفت
و تعالی و سعادت مرحمت کند. و
امیدوارم خداوند متعال به جوانان ما
نشاط و پویایی، و به مردان و زنان
ما همت و اراده و عزم مستحکم و
درست، برای پیمودن راه‌های پرافتخار،
و به کودکان ما خرسندی و تندرستی،
و به خانواده‌های ما امنیت و محبت و
الفت عنایت کند.

همکاران این شماره:

جناب آقای دکتر ابراهیم مقیمی، سرکار خانم آزاده نوئی، سرکار خانم دکتر آزاده نجاتی، جناب آقای دکتر محمد کامیار، سرکار خانم پریسا شکری، جناب آقای حسن حبیبی، سرکار خانم مریم امیدی، جناب آقای غلامرضا غفاریا، سرکار خانم آذر انصاری، سرکار خانم طاهره زارع
صاحب امتیاز: جناب آقای دکتر ابراهیم مقیمی
مدیر مسئول: سرکار خانم آزاده نوئی
سر دبیر: جناب آقای حمید سیاهپوش
طراح: کامران یوسفی

کد پستی: ۷۶۵۴۱ - ۷۱۴۴۶

تلفن: ۳ - ۳۲۲۸۹۶۰۱ - ۰۷۱

تلفکس: ۲۳۶ - ۳۲۲۸۰۲۳۶ - ۰۷۱

ایمیل: sinahosp@sums.ac.ir

فهرست مطالب

- ۴ یادداشت مدیر.....
- ۵ یادداشت سردبیر.....
- ۶ بیمارستان ابن سینا شیراز رتبه درجه یک اعتباربخشی ملی.....
- ۷ تجلیل از کادر پرستاری بیمارستان ابن سینا.....
- ۸ اعزام کادر درمان بیمارستان ابن سینا شیراز به کرپلای معلی.....
- ۸ تقدیر از برگزیدگان مدیریت دانش در سه ماهه نخست سال ۱۴۰۴.....
- ۹ گفت وگو با مریم امیدی پرستار نمونه کشوری.....
- ۱۰ گفت وگو با رئیس امور مالی بیمارستان ابن سینا.....
- ۱۱ گفت وگو با مسئول کتابخانه بیمارستان ابن سینا.....
- ۱۲ کاربرد اخلاق در حرفه.....
- ۱۳ خودکشی قابل پیشگیری است.....
- ۱۴ مدیریت بحران و تاب آوری اضطراب.....
- ۱۵ یک تا دو ثانیه... همه چیز را تغییر می دهد.....
- ۱۶ قطع خودسرانه دارو، بهبودی بیماران دوقطبی را نابود می کند.....
- ۱۷ مصاحبه با کارشناس واحد رادیولوژی بیمارستان ابن سینا.....
- ۱۸ رویدادهای بیمارستان ابن سینا به روایت تصویر.....
- ۲۱ تکامل یک فرهنگ؛ از پیشنهاد تا تحول.....
- ۲۲ جدول.....
- ۲۳ معرفی فیلم.....

یادداشت‌ها

همکاران گران‌قدر، یاران پر تلاش و اعضای خانواده بزرگ بیمارستان اعصاب و روان ابن سینا شیراز؛

در آستانه انتشار هفتمین شماره از مجله داخلی بیمارستان ابن سینا، فرصت را غنیمت می‌شمارم تا قدردان زحمات بی‌شائبه تک‌تک شما عزیزان باشم. شما هستید که با دانش، حوصله و از خودگذشتگی، مفهوم واقعی "شفابخشی" را در چالش‌برانگیزترین عرصه سلامت، یعنی حوزه اعصاب و روان، زنده نگه داشته‌اید.

در این فصل‌ها، شاهد تلاش‌های جمعی ارزشمندی بودیم؛ از ارتقای استانداردهای مراقبتی در بخش‌ها گرفته تا برگزاری دوره‌های آموزشی تخصصی برای ارتقای مهارت‌های حرفه‌ای. آنچه برایم بسی ارزشمند است، تعهد روزافزون شما به "مراقبت مبتنی بر مهربانی" است. شما ثابت کرده‌اید که درمان در این حوزه، فراتر از نسخه و دارو، با "گفت‌وگو" و "اعتماد" شکل می‌گیرد.

همکاران عزیز، کار شما تنها یک شغل نیست؛ یک رسالت انسانی است. شما هر روز به کسانی خدمت می‌کنید که بار سنگین بیماری، گاهی امید و توان سخن گفتن را از آنها گرفته است. شما با یک نگاه مهربان، یک گفت‌وگوی صبورانه و یک دست همراه، پنجره‌ای به سوی روشنایی برایشان می‌گشایید. این، والاترین هنر است.

در پایان، از سردبیر و تیم تحریریه مجله بابت انتشار این شماره سپاسگزارم. امیدوارم این مجله، همواره آینه‌ای باشد برای انعکاس شکوه خدمت خاموش شما.

آزاده نوئی

مدیر مرکز آموزشی درمانی روانپزشکی ابن سینا شیراز

سردبیر یادداشت

در مسیر آرامش؛ هفتمین گام با شما

همکاران ارجمند و خانواده بزرگ مرکز آموزشی درمانی ابن سینا شیراز؛

گذر زمان، هفتمین شماره از مجله داخلی ما را به همراه آورده است. هفت گامی که با هم برداشته‌ایم، تنها شماره‌ای روی تقویم نیست، بلکه نماد پایداری و عزم ما برای توجه به اصیل‌ترین بخش سلامت، یعنی "سلامت روان" است.

در این شماره، داستانی می‌خوانید از یک حادثه ناگوار که چگونه در "یک تا دو ثانیه" زندگی یک خانواده را زیر و رو کرد. این روایت، یادآور این حقیقت است که تاب‌آوری روانی، تنها یک مفهوم نیست، بلکه مهارتی است که می‌تواند سرنوشت‌ساز باشد. در فضای کاری ما، شما قهرمانان این عرصه‌اید؛ کسانی که هر روز به بیماران می‌آموزید چگونه پس از طوفان‌های زندگی، دوباره برخیزند.

خانواده پرستاری، تیم درمان و پشتیبانی، پزشکان و روانشناسان، این شما هستید که با از خودگذشتگی، این خانه را به پناهگاهی امن برای درمانجویان تبدیل کرده‌اید. قدردان زحمات بی‌شائبه‌تان هستیم.

در پایان، باور داریم که مجله آرامش، آیینه‌ای از صدای جمعی ماست. صدایی که می‌گوید: "ما اینجا هستیم تا با هم بنویسیم، بخوانیم و رشد کنیم." منتظر تجربیات و قلم‌های توانمندتان هستیم.

با سپاس بی‌پایان

حمید سیاه‌پوش

سردبیر فصلنامه مرکز آموزشی درمانی ابن سینا شیراز

بیمارستان ابن سینا شیراز رتبه درجه يك اعتباربخشی ملی را کسب کرد

مدیر بیمارستان ابن سینا شیراز از کسب رتبه درجه یک اعتباربخشی، در ششمین دوره اعتباربخشی ملی خبر داد. به گزارش روابط عمومی بیمارستان ابن سینا شیراز، سرکار خانم آزاده نوئی، مدیر این مرکز، اظهار داشت: این افتخار بزرگ، حاصل تلاش‌های مستمر و همکاری همه‌جانبه کادر درمان، پرستاری، پشتیبانی و اداری این مجموعه است که با تعهد و دقت بالا، استانداردهای کیفی خدمات درمانی را به طور کامل رعایت کردند. وی ادامه داد: اعتباربخشی بیمارستانی، یکی از معتبرترین نظام‌های ارزیابی کیفیت در حوزه سلامت است و کسب این رتبه، نشان‌دهنده تعهد بیمارستان ابن سینا به ارائه خدمات مبتنی بر آخرین استانداردهای ملی و بین‌المللی است. مدیر بیمارستان ابن سینا شیراز ضمن قدردانی از تمامی کارکنان این مرکز، این موفقیت را ثمره روحیه تیمی و همدلی خانواده بزرگ ابن سینا دانست و تأکید کرد: این رتبه، نه پایان راه، بلکه آغازی برای ارتقای بیشتر کیفیت خدمات و تحقق مأموریت‌های درمانی ماست.

کادر جهادی بیمارستان ابن سینا شیراز در کربلا؛

ارائه ۳۱۴۸ خدمت درمانی به زائران اربعین حسینی

کادر پرستاری و پشتیبانی بیمارستان ابن سینا شیراز در شش روز خدمت به زائرین اربعین حسینی سه هزار و صد و چهل و هشت خدمت ارائه دادند. مدیر بیمارستان ابن سینا شیراز گفت: گروه جهادی متشکل از ۱۰ نفر از کادر درمانی و پشتیبانی بیمارستان تخصصی ابن سینا شیراز، در ایام اربعین حسینی و در قالب درمانگاه جهادی امام رضا(ع)، به مدت شش روز در شهر کربلائی معلی حاضر شدند و خدمات درمانی ارزشمندی به زائران حسینی ارائه کردند. به گزارش روابط عمومی بیمارستان ابن سینا، این تیم جهادی که متشکل از پزشکان، پرستاران و نیروهای فنی و پشتیبانی بود، در ۱۲ شیفت کاری فشرده، مجموعاً به سه هزار و ۱۴۸

نفر زائر، خدمات ویزیت، تریاژ، تزریقات و پانسمان ارائه نمود. خانم آزاده نوئی، مدیر بیمارستان ابن سینا شیراز، در تشریح جزئیات این اقدام انسان‌دوستانه گفت: در این طرح، از مجموع مراجعان، به ۵۷۶ نفر خدمات تزریقات و به ۹۳۶ نفر نیز خدمات پانسمان و مراقبت از زخم ارائه شد. این مأموریت، تجلی ایثار و احساس مسئولیت اجتماعی همکاران ما در کنار تخصص و تعهد حرفه‌ای آنان بود. مدیر بیمارستان ابن سینا شیراز با تقدیر از این اقدام افزود: کارکنان ما در سخت‌ترین شرایط، با عشق به امام حسین(ع) و با تکیه بر توانمندی‌های علمی و عملی خود، مأموریت درمانگاه جهادی را با موفقیت به پایان رساندند که این امر، باعث افتخار خانواده بزرگ بیمارستان ابن سینا است. وی در پایان خاطر نشان کرد: این گونه اقدامات نشان می‌دهد که رسالت نظام سلامت، فراتر از دیوارهای بیمارستان است و ما متعهد به تداوم چنین برنامه‌هایی در آینده هستیم.

تجلیل از کادر پرستاری بیمارستان ابن سینا در مراسم روز پرستار

رئیس بیمارستان ابن سینا شیراز، در مراسمی که به مناسبت روز پرستار در هتل بزرگ شیراز برگزار شد، از زحمات کادر پرستاری این بیمارستان تقدیر کرد. به گزارش روابط عمومی بیمارستان ابن سینا شیراز، دکتر ابراهیم مقیمی، رئیس این بیمارستان، در این مراسم با تقدیر از خدمات کادر پرستاری، گفت: پرستاری حرفه‌ای فراتر از یک شغل است و پرستاران ما، پاسداران بی‌ادعای سلامت در سخت‌ترین شرایط هستند. وی با اشاره به سختی‌های خاص این حرفه، افزود: ما امروز به طور ویژه، دشواری‌های مسیر همکاران کادر پرستاری در بخش‌های خاص، به ویژه بخش‌های اعصاب و روان را درک می‌کنیم. رئیس بیمارستان ابن سینا تصریح کرد: این عزیزان در محیطی فعالیت می‌کنند که بار عاطفی و روانی مضاعفی داشته و علاوه بر مراقبت‌های جسمی، مواجهه با چالش‌های روحی بیماران و همراهی آنان، نیازمند صبر و عطفی مثال‌زدنی است. دکتر مقیمی خاطرنشان کرد: این مراسم، نماد کوچکی از سپاس ما به این قشر پر تلاش است و امیدواریم توانسته باشیم گوشه‌ای از قدردانی خود را نسبت به تمامی پرستاران فداکار، به ویژه پرستاران بخش‌های اعصاب و روان ابراز کنیم.

در این مراسم، از پرستاران نمونه داخلی بیمارستان ابن سینا شیراز با اهدای لوح تقدیر و هدایایی تجلیل به عمل آمد. پرستاران نمونه معرفی شده در این مراسم عبارت بودند از: آقایان مصطفی حافظ خوان، محمد ابراهیمی جلیانی، امین فاتحی، سجاد ملائی، علی محمد قانع، فضل اله رزم خواه، یوسفعلی نجمی، مهدی امیری، جواد رحیمی، وحید مرادی، مهدی خیر اندیش، جمشید دادرسی، عبدالرضا زارع، ناصر فرهود و بانوان زهرا نکویی، زهرا نیک اقبال، سعیده راستی و سعیده دارائی.

تقدیر از برگزیدگان مدیریت دانش در سه ماهه نخست سال ۱۴۰۴ در بیمارستان ابن سینا شیراز

مدیر بیمارستان ابن سینا شیراز، از تقدیر برگزیدگان حوزه مدیریت دانش این مرکز در سه ماهه اول سال ۱۴۰۴ خبر داد.

به گزارش روابط عمومی بیمارستان ابن سینا شیراز، خانم آزاده نوئی، مدیر این بیمارستان اظهار کرد: امروز "۱۱ شهریورماه ۱۴۰۴" جلسه مسئولین بیمارستان ابن سینا شیراز در جوار ملکوتی حضرت شاهچراغ (ع) برگزار شد و در جریان این جلسه از برگزیدگان مدیریت دانش بیمارستان ابن سینا در سه ماهه نخست سال ۱۴۰۴ تقدیر به عمل آمد.

مدیر بیمارستان ابن سینا شیراز در تشریح

برگزیدگان تصریح کرد: از سرکار خانم طاهره زارع به پاس ثبت یک ایده خلاقانه به عنوان صاحب دانش برتر، جناب آقای محمدسعید ابراهیمی به دلیل مشارکت چشمگیر در ثبت دانش سازمانی به عنوان دانشکار برتر و همچنین از جناب آقایان محمدحسین رجبی و محمدحسین حق‌نگهدار به عنوان مشارکت‌کنندگان فعال در حوزه مدیریت دانش بیمارستان ابن سینا شیراز، در سه ماهه نخست سال ۱۴۰۴، تقدیر به عمل آمد. نوئی در پایان خاطر نشان کرد: این تقدیرها، تنها یک تشریفات نیست؛ بلکه نشان از عزم ما برای تبدیل بیمارستان به محیطی یادگیرنده و پیشرو دارد. امیدواریم این حرکت، الهام‌بخش تمامی همکاران برای سهم‌آفرینی بیشتر در تولید و اشتراک دانش باشد.

اعزام کادر درمان بیمارستان ابن سینا شیراز به کربلای معلی

امروز، ۱۵ مرداد ماه ۱۴۰۴، کاروان کادر درمان بیمارستان ابن سینا شیراز به منظور ارائه خدمت به زائرین اربعین حسینی، اعزام کربلای معلی شد. به گزارش روابط عمومی بیمارستان ابن سینا شیراز، خانم آزاده نوئی، مدیر این بیمارستان، در تشریح این اقدام اعلام کرد: امروز با افتخار، کاروان درمانی بیمارستان ابن سینا شیراز به سوی سرزمین عراق و کربلای معلی اعزام شد. این تیم متشکل کادر درمانی مجرب است تا در ایام اربعین حسینی، خدمتی هرچند کوچک به زائران آقا اباعبدالله الحسین (ع) ارائه دهند. وی در ادامه با تأکید بر اهمیت این مأموریت افزود: خدمت‌رسانی به زائران اربعین تنها یک وظیفه حرفه‌ای نیست؛ این عشق به امام حسین (ع) و تعهد به ارزش‌های انسانی است. زائران پس از سفرهای طولانی و تحمل مشقت‌های راه، نیازمند مراقبت‌های بهداشتی و درمانی هستند. سلامت آن‌ها تضمین‌کننده ادامه مسیر معنوی‌شان است و حضور تیم‌های درمانی ایرانی در عراق، نماد همبستگی امت اسلامی و تجلی عینی خدمت‌گزاری در مکتب حسینی است.

گفت و گو با مریم امیدی

پرستار نمونه کشوری بیمارستان ابن سینا شیراز

او ۲۵ سال است که در بخش‌های مختلف بیمارستان‌های شیراز، از ICU نوزادان تا اورژانس روانپزشکی، خدمت کرده و امروز با دریافت عنوان "پرستار نمونه کشوری"، ثابت کرد که پرستاری تنها یک شغل نیست، بلکه عشق و تعهدی بی‌پایان به انسان‌هاست. در این مصاحبه، از احساسش پس از این انتخاب، خاطراتش از سال‌ها خدمت و دیدگاه‌هایش درباره آینده پرستاری می‌خوانیم.

بخش اول: معرفی

سوال: سرکار خانم امیدی، ابتدا صمیمانه انتخاب شما به عنوان "پرستار نمونه کشوری" را به شما و خانواده بزرگ بیمارستان ابن سینا تبریک می‌گوییم. در این لحظه چه حسی دارید؟

پاسخ: بسیار سپاسگزارم. از این تقدیر، احساس خرسندی دارم. اما بیش از هر چیز، حس "مفید بودن" برایم ارزشمند است. وقتی می‌بینم تلاش‌هایم در این مسیر توسط مسئولین دفتر پرستاری استان، همکاران و سیستم سلامت کشور دیده شده، این احساس به من انگیزه بیشتری برای ادامه راه می‌دهد.

سوال: لطفاً کمی از سابقه کاری و زمینه‌های تخصصی خود در حرفه پرستاری، به ویژه در حوزه اعصاب و روان، برای مخاطبان ما بگویید.

پاسخ: ۲۵ سال از حضورم در عرصه پرستاری می‌گذرد. در این سال‌ها، در بیمارستان‌های نمازی، فقیهی، در مانگاه مطهری و در نهایت، بیمارستان ابن سینا شیراز خدمت کرده‌ام. در بخش‌های مختلفی مانند ICU نوزادان، ICU جراحی قلب، اتاق عمل، اورژانس روانپزشکی و نیز در نقش‌های مدیریتی از جمله دبیر کمیته بحران، کارشناس ایمنی، دبیر کمیته مرگ و میر، سوپروایزر و در نهایت مدیر پرستاری فعالیت داشته‌ام. این تجربیات متنوع، به من آموخت که پرستاری فقط مداوا نیست؛ درک شرایط بیمار و همراهی با او در سخت‌ترین لحظات، بخش جدایی‌ناپذیر این حرفه است.

بخش دوم: درنگی بر موفقیت

سوال: به نظر شما چه عواملی این انتخاب را برای شما به ارمغان آورد؟ انگیزه اصلی و فلسفه شخصی شما در انتخاب و ادامه این مسیر سخت اما ارزشمند چیست؟

پاسخ: به گمانم مهم‌ترین عامل، عشق به خدمت و کمک به هموطنان در شرایط دشوار بوده است. من همواره تلاش کرده‌ام در مواقعی که همکارانم با چالش‌های کاری یا شخصی مواجه می‌شوند، کنارشان باشم و با همکاری و همراهی، دغدغه‌هایشان را در محیط کار کاهش دهم.

سوال: از نگاه شما، که اکنون به عنوان یک الگو در سطح کشور شناخته می‌شوید، یک پرستار نمونه در حوزه چالش‌برانگیز اعصاب و روان باید واجد چه ویژگی‌های منحصر به فردی (علاوه بر مهارت‌های فنی) باشد؟

پاسخ: قطعاً علاوه بر مهارت‌های علمی و فنی، ویژگی‌هایی مانند صبر و اخلاق نیکو، درک بالا از مشکلات بیماران، همراهان و مراجعین و مهارت ارتباطی مؤثر از ارکان اصلی موفقیت در این حوزه هستند. بیماران اعصاب و روان نیاز به همراهی و درک عمیق دارند و یک پرستار باید بتواند اعتماد آنان را جلب کند.

سوال: در این سال‌ها، آیا خاطره یا مورد خاصی از تعامل با یک بیمار یا خانواده‌اش بود که عمق تأثیرگذاری کار شما را به شما یادآوری کند و برایتان الهام‌بخش بوده باشد؟
پاسخ: بله، خاطرات زیادی دارم؛ اما آنچه همیشه در ذهنم می‌ماند، لحظه‌هایی است که پس از بهبودی بیمار، شاهد لبخند رضایت او و خانواده‌اش بوده‌ام. این لبخندها، بزرگ‌ترین انگیزه من برای ادامه دادن در این مسیر بوده‌اند.

بخش سوم: نگاه به آینده و کادر پرستاری

سوال: شما به عنوان مدیر پرستاری، همواره بر نقش "کادر پرستاری" تأکید دارید. این موفقیت را چقدر مرهون حمایت و همکاری همکاران‌تان - از پرستاران تا بهیاران و تکنسین‌های بیهوشی - می‌دانید؟

پاسخ: به جرات می‌گویم که بدون همکاری تیمی، هیچ مدیری نمی‌تواند نمونه باشد. این

موفقیت، حاصل تلاش همه اعضای تیم پرستاری، از پرستاران و بهیاران تا تکنسین‌های بیهوشی است که هر یک با تعهد و دلسوزی، در شرایط سخت کنارم بوده‌اند.

سوال: چه پیمای برای پرستاران جوانی دارید که تازه وارد این عرصه، به ویژه حوزه اعصاب و روان، شده‌اند؟ چه توصیه‌ای برای رشد حرفه‌ای و حفظ انگیزه آنان دارید؟

پاسخ: به پرستاران جوان توصیه می‌کنم در اولین قدم، دوره‌های مهارت‌های ارتباطی را بگذرانند. کار با بیماران اعصاب و روان نیاز به مهارت‌های ارتباطی و عاطفی بالایی دارد. همچنین، خوشحالی ناشی از بهبودی بیماران می‌تواند بهترین انگیزه برای تداوم کار در این حوزه باشد.

سوال: این عنوان چه مسئولیت‌های جدیدی در راستای خدمت‌رسانی بهتر و الهام‌بخشی به دیگران برای شما ایجاد می‌کند؟ چه برنامه‌ای برای آینده دارید؟

پاسخ: مسلماً این عنوان، بار مسئولیت من را بیشتر می‌کند. باید تلاشم را چند برابر کنم و در شغلم بهترین باشم. برنامه آینده‌ام این است که با ادامه آموزش و انتقال تجربیاتم به نسل جوان، گامی مؤثر در ارتقای کیفیت خدمات پرستاری بردارم.

بخش چهارم: جمع‌بندی و سپاس

سوال: در پایان، آیا نکته یا سخن خاصی دارید که بخواهید با کار پرستاری بیمارستان ابن سینا، جامعه پرستاری کشور یا خانواده‌های بیماران در میان بگذارید؟

پاسخ: می‌خواهم بگویم که پرستاری عشق است و فداکاری. از تیم پرستاری بیمارستان ابن سینا و همه همکارانم در سراسر کشور که هر روز با از خودگذشتگی خدمت می‌کنند، قدرانی می‌کنم. به خانواده‌های بیماران نیز اطمینان می‌دهم که پرستاران ایران، با تمام وجود برای سلامت عزیزانشان می‌کوشند.

از شما بابت وقتی که در اختیار ما گذاشتید صمیمانه سپاسگزاریم. بار دیگر این افتخار بزرگ را به شما تبریک می‌گوییم.

در پشت اعداد و ترازنامه‌ها، قلب‌هایی می‌تپند؛

گفت‌وگو با رئیس امور مالی بیمارستان ابن سینا شیراز، به بهانه روز حسابدار

عظیم خواهد بود. این سیستم می‌تواند پوشش حداکثری و عادلانه‌ای برای تمام اقشار جامعه فراهم کند و بروکراسی و زمان تسویه حساب با بیمه‌ها را به حداقل برساند. چنین سیستمی باعث می‌شود بیماران با خیال آسوده‌تری درمان شوند و بخش مالی بیمارستان نیز بتواند با دقت و سرعت بیشتری عمل کند.

مهارت‌های خاص و ضروری که یک حسابدار حوزه سلامت باید داشته باشد، چیست؟
علاوه بر تسلط فنی و دانش روز حسابداری و قوانین مرتبط، سه ویژگی اساسی وجود دارد: اول، روحیه خدمت و معنویت که فراتر از چشم‌داشت مادی است. دوم، صداقت مطلق در گزارش‌دهی و تصمیم‌گیری، زیرا سلامت مردم مستقیم تحت تأثیر است. و سوم، امانت‌داری در مدیریت منابعی که متعلق به عموم جامعه است. همچنین درک عمیق از فرآیندهای درمانی و ارتباط مؤثر با کادر درمان، از مهارت‌های مکمل ضروری است.

بزرگترین درس‌های مدیریتی و اخلاقی که از کار در امور مالی یک مرکز درمانی گرفته‌اید، چیست؟

مهم‌ترین درس این است که مردم‌داری بزرگ‌ترین سعادت و افتخار است. این مردم‌داری هم در قبال همکاران صدق می‌کند و هم در قبال ارباب رجوع. در بیمارستان، شما با افرادی در اوج آسیب‌پذیری و امید مواجهید. آموخته‌ام که انعطاف‌پذیری همراه با عدالت، و دلسوزی همراه با مسئولیت‌پذیری، کلید مدیریت موفق در این محیط است. همچنین، شفافیت و تواضع در برخورد با تیم مالی و درمانی، اعتماد و همکاری را افزایش می‌دهد.

برای جوانانی که علاقه‌مند به فعالیت در حسابداری سلامت هستند، چه راهنمایی دارید؟
به این عزیزان توصیه می‌کنم اگر تنها به درآمد و محیط یکنواخت اداری فکر می‌کنند، ممکن است این حوزه برایشان سخت باشد. حسابداری حوزه سلامت قبل از هر چیز عشق به خدمت می‌طلبد. روحیه‌ای که در آن، کمک به تسهیل فرآیند درمان یک بیمار، بزرگ‌ترین پاداش باشد. این حوزه نیازمند صبر، تعهد اخلاقی بالا و توانایی کار تحت فشار است. اما در عوض، رضایت درونی و تجربه‌ای که از همکاری با قشر فرهیخته درمان کسب می‌کنید، بی‌نظیر است.

چه پیام ویژه‌ای به مناسبت روز حسابدار برای همکاران خود در این حرفه دارید؟
برای همه همکاران سخت‌کوش که در این حرفه فعالیت می‌کنند، سلامتی و تندرستی را آرزو می‌کنم. امیدوارم نه تنها ترازنامه‌های کاری‌تان، بلکه ترازنامه زندگی شخصی‌تان همواره متعادل و پربرکت باشد.

آینده حسابداری در حوزه سلامت را در افق ۵ سال آینده چگونه پیش‌بینی می‌کنید؟
به نظر من تسریع در ثبت به‌موقع و الکترونیک اطلاعات و توسعه سیستم‌های گزارش‌دهی هوشمند و تحلیلی، مدیران مالی می‌توانند نقش مشاوره‌ای و پیش‌بینی‌کننده‌تری ایفا کنند. چالش‌ها در سطوح مختلف سریع‌تر شناسایی و راه‌حل‌های مالی و عملیاتی برای آن‌ها طراحی خواهد شد. همچنین، ادغام بیشتر داده‌های مالی با داده‌های بالینی، به بهینه‌سازی تخصیص منابع و بهبود کیفیت درمان کمک شایانی خواهد کرد.

به عنوان سؤال پایانی؛ آیا موضوع مهمی هست که دوست داشتید درباره‌اش صحبت کنید؟

بله، یک دغدغه مهم که کمتر به آن پرداخته می‌شود، موضوع سلامت جسمی خود حسابداران و کارکنان مالی در حوزه سلامت است. فشار کاری بالا، ساعت‌های طولانی کار با صفحه‌نمایش و استرس مداوم، باعث فرسایش شغلی و مشکلاتی مانند خستگی چشم، مشکلات اسکلتی-عضلانی و حتی فشارهای روانی می‌شود. این در حالی است که این کارشناسان پشت صحنه، ستون‌های خاموش سیستم سلامت هستند. خواهشمندم مسئولان و مدیران ارشد، برنامه‌ریزی مناسبی برای مراقبت از سلامت این نیروها و ایجاد تعادل بین کار و زندگی آنان انجام دهند تا بتوانیم با انرژی و استواری بیشتری به خدمت خود ادامه دهیم. این سرمایه‌گذاری، در نهایت به نفع کیفیت خدمات مالی و درمانی تمام سیستم خواهد بود.

پانزدهم آذرماه، روز حسابدار، بهانه‌ای شد تا به بخشی از نظام سلامت که رگ‌های حیاتی بیمارستان را مدیریت می‌کند، سری بزنیم؛ امور مالی. «حسن حبیبی»، رئیس امور مالی بیمارستان ابن سینا شیراز، در این گفت‌وگو نه تنها از چالش‌های فنی و اقتصادی می‌گوید، بلکه بر نقش خدمت‌سازانه و مردم‌داری به عنوان جوهره اصلی حسابداری در حوزه سلامت تأکید می‌کند. مصاحبه‌ای که در آن، اعداد پشت صحنه، با احساس و تعهد انسانی گره می‌خورد.

به عنوان رئیس امور مالی یک مرکز درمانی، بزرگترین افتخار شغلی شما چیست؟
بزرگترین افتخار من این است که در بستری فعالیت می‌کنم که امکان خدمت‌سازانه به مردم و همکاران را فراهم می‌کند. در حوزه سلامت، هر عدد در گزارش‌های مالی، ترجمه‌ای از سلامت یک بیمار، آرامش یک خانواده یا تلاش یک پرستار و پزشک است. وقتی می‌بینم با مدیریت منابع، حتی در سخت‌ترین شرایط، می‌توانیم زمینه‌ساز درمان و خدمت‌رسانی بهتر شویم، این احساس افتخار و معنویت کار دوچندان می‌شود.

حسابداری بیمارستان چه تفاوت‌های کلیدی با حسابداری در سایر سازمان‌ها و صنایع دارد؟

ماهیت حسابداری بیمارستان با دیگر سازمانها متفاوت است. در بسیاری از سازمان‌ها، شاخص نهایی سودآوری مالی است، اما در بیمارستان، سود اصلی، میزان رضایتمندی و سلامت بیماران است و ذی‌نفعان ما مردمی از هر قشر و منطقه با شرایط اقتصادی و اجتماعی متنوع هستند. این موضوع حسابداری را پیچیده و در عین حال انسانی می‌کند. ما با بودجه‌های دولتی، هزینه‌های تجهیزات و دارو، و همچنین ضرورت پوشش حداکثری خدمات مواجهیم که تعادل خاصی را طلب می‌کند.

مهمترین تحول فناورانه‌ای که آرزو دارید در بخش مالی بیمارستان پیاده‌سازی شود، چیست؟

از دید من، یکپارچه‌سازی و ادغام همه بیمه‌ها در یک سیستم جامع و هوشمند، تحولی

کتاب، دارویی برای روح و خردمندی؛ گفت‌وگو با مسئول کتابخانه بیمارستان ابن سینا شیراز

به مناسبت روز کتاب، کتابخوانی و کتابدار، به سراغ غلامرضا غفاریا مسئول کتابخانه بیمارستان روانپزشکی ابن سینا شیراز رفتیم تا از نزدیک با نقش کتاب در روند زندگی افراد آشنا شویم، وی با ۲۰ سال تجربه، از تاثیر شگفت‌انگیز «کتابدرمانی» بر روح و روان انسان‌ها می‌گوید. به مناسبت روز کتاب، کتابخوانی و کتابدار، به سراغ غلامرضا غفاریا مسئول کتابخانه بیمارستان روانپزشکی ابن سینا شیراز رفتیم تا از نزدیک با نقش کتاب در روند زندگی افراد آشنا شویم، وی با ۲۰ سال تجربه، از تاثیر شگفت‌انگیز «کتابدرمانی» بر روح و روان انسان‌ها می‌گوید.

لطفا خودتان را معرفی کنید و بفرمایید چه مدت است که در این کتابخانه فعالیت دارید؟

بنده «غلامرضا غفاریا»، فارغ‌التحصیل مقطع کارشناسی ارشد علم اطلاعات و دانش‌شناسی هستم و قریب به بیست سال است که به عنوان مسئول کتابخانه تخصصی بیمارستان ابن سینا شیراز، در این عرصه خدمت می‌کنم.

کتابخانه بیمارستان ابن سینا چه ویژگی‌ای دارد که آن را از یک کتابخانه عمومی متمایز می‌کند؟

در طول این دو دهه، با برنامه‌ریزی راهبردی و هدفمند، تلاش کرده‌ایم تا این کتابخانه را به غنی‌ترین کتابخانه تخصصی در حوزه روانپزشکی در جنوب کشور تبدیل کنیم. تمرکز اصلی ما بر جمع‌آوری منابع تخصصی و روزآمد در زمینه‌های روانپزشکی، روانشناسی و مشاوره است که این امر، مهم‌ترین وجه تمایز ما از کتابخانه‌های عمومی به شمار می‌رود.

مخاطبان اصلی این کتابخانه چه کسانی هستند؟

عمده مراجعان ما راجعه پزشکی و متخصصان تشکیل می‌دهند؛ از جمله پزشکان و روانپزشکان، روان‌پرستاران، روانشناسان بالینی و همچنین دانشجویان مقاطع مختلف در این رشته‌ها. البته با راه‌اندازی بخش کتابدرمانی، بیماران عزیز نیز به جمع مخاطبان ما اضافه شده‌اند.

آیا از روش «کتابدرمانی» در بیمارستان استفاده می‌شود؟

بله، قطعاً. ما از سال ۱۳۸۵ با تأسیس بخش ویژه کتابخانه برای بیماران، فرآیند کتابدرمانی را به صورت رسمی در این بیمارستان کلید زدیم. در این روش، کتاب به عنوان یک مکمل درمانی در کنار دستورالعمل‌های اصلی پزشکی قرار می‌گیرد تا روند بهبودی تسریع و تثبیت شود.

معمولاً چه نوع کتاب‌هایی برای بیماران مفیدتر است؟

بر اساس تجربه، کتاب‌هایی با مضامین خودمراقبتی، آموزش مهارت‌های زندگی به بیمار و همچنین داستان‌های امیدبخش که بتواند جرقه‌ای برای خروج از تاریکی افسردگی باشند، تاثیر بیشتری داشته‌اند. اینگونه کتاب‌ها به بیمار کمک می‌کنند تا بهتر با شرایط خود کنار بیایند، بیماری‌شان را بپذیرند و در نهایت، دوره درمان را با کیفیت بهتری طی کرده و احتمال عود بیماری کاهش یابد.

آیا در انتخاب کتاب برای بیماران، با تیم درمان مشورت می‌کنید؟

قطعاً انتخاب منابع، کاملاً بر اساس خط‌مشی و اهداف تعریف‌شده کتابخانه و با در نظر

گرفتن نیازهای بیماران انجام می‌شود. در این مسیر، همواره از نظرات، پیشنهادات و حتی سفارش مستقیم روانپزشکان و روانشناسان محترم استفاده می‌کنیم تا کتابی که در اختیار بیمار قرار می‌دهیم، بیشترین همخوانی را با روند درمانی او داشته باشد.

بزرگترین چالش شما چیست؟

بزرگ‌ترین چالش، بدون شک، تأمین بودجه و نگاه سنتی به نقش کتابخانه است. متأسفانه هنوز برای بسیاری از تصمیم‌گیران، جایگاه واقعی کتابخانه به عنوان یک زیرساخت آموزشی و پژوهشی حیاتی در دانشگاه و بیمارستان، به درستی تبیین نشده است. این در حالی است که کتابخانه‌ها می‌توانند سهم به‌سزایی در پیشبرد اهداف آموزشی و پرورش نسل فرهیخته داشته باشند.

به مناسبت این روز، پیامی برای همکاران کتابدار خود دارید؟

انسان همواره در حصار ناآگاهی و غفلت به سر می‌برد. بیاییم با ترویج مطالعه، سواد اطلاعاتی جامعه را ارتقا دهیم و آگاهی‌بخش باشیم. اگر کتاب نخوانیم و از تاریخ عبرت نگیریم، محکوم به تکرار اشتباهات گذشته هستیم.

اگر بخواهید یک کتاب را به عنوان «دارویی برای روح» معرفی کنید، آن کتاب چیست؟ بدون تردید، قرآن کریم. این کتاب آسمانی، کامل‌ترین نقشه راه برای «چگونه زیستن» و رسیدن به آرامش حقیقی است.

در پایان، چه آرزویی برای کتاب و کتابخوانی دارید؟

امیدوارم با برنامه‌ریزی صحیح و درک درست از نقش زیرساختی کتابخانه‌ها، شاهد تعالی فرهنگی و علمی جامعه دانشگاهی باشیم. بی‌تردید، با نهادینه کردن فرهنگ کتابخوانی، می‌توانیم شاهد کاهش روزافزون آسیب‌های اجتماعی و روانی در کشور عزیزمان باشیم.

کاربرد اخلاق در حرفه

قسمت چهارم

دکتر محمد کامیار
پزشک عمومی، دانش آموخته پی.اچ.دی اخلاق پزشکی

قبل از آموزش اخلاق هرگز بدان توجه ننموده باشد.

در این مثال روش صحیح (اخلاق) خون‌گیری در آزمایشگاه را با ذکر جزئیات بررسی می‌کنیم. متصدی خون‌گیری که مطمئن است قبل از این‌باره آموزش‌های لازم را دیده است پس از سلام و احوال‌پرسی (اخلاق فردی) با بیمار، او را به جایگاه مخصوص خون‌گیری هدایت می‌کند و سپس از اینکه روش کار را برای او توضیح می‌دهد، رضایت ضمنی از او کسب می‌نماید. متصدی خون‌گیری حتماً باید چهره بیمار را با کارت شناسایی او مطابقت دهد تا از حضور شخص بیمار برای انجام آزمایش اطمینان حاصل کند. اخلاق حرفه‌ها حکم می‌کند که بیمار با گفتار و رفتار خود به آرامش دعوت نماید، چون بعضی از بیماران در هنگام حضور در محیط آزمایشگاه یا به علت درد ناشی از سوزن دچار اضطراب می‌شوند.

متصدی آزمایشگاه باید اطمینان حاصل کند که بیمار شرایط مناسب از حیث فاصله لازم خوردن و آشامیدن قبل از خون‌گیری یا سایر موارد را داشته باشد تا دوباره کاری صورت نگیرد و وقت و هزینه بیمار به هدر نرود و جواب صحیح علمی به بیمار ارائه شود. متصدی خون‌گیری باید کاملاً در امر گرفتن خون از بیمار مجرب بوده و آموزش لازم را از قبل دیده باشد، به طوری که بتواند تنها با یکبار ورود سر سوزن به اندام بیمار، عمل خون‌گیری را انجام دهند و با تکرار آن رنج اضافی را بر بدن بیمار تحمیل نکند.

ناگفته پیداست که ضدعفونی کردن محل ورود سر سوزن قبل از انجام خون‌گیری برای جلوگیری از عفونت ضروری است و نیز پس از اتمام خون‌گیری فشار متناسب محل سوزن با پنبه الکل به مدت زمان مقتضی برای جلوگیری از خروج خون به بیرون یا کبود شدن سطحی پوست الزامی می‌باشد.

حجم خون گرفته شده باید مطابق و متناسب با آزمایش‌های درخواست شده باشد و آزمایشگاه حق ندارد بدون اجازه بیمار از خون نمونه او برای انجام آزمایش‌های دیگر که درخواست نشده یا برای امور پژوهشی خود استفاده نماید.

در صورتی که به خون‌گیری در مرتبه اول موفقیت آمیز نبود، باید از بیمار عذرخواهی نمود و اگر متصدی تصور کند که ممکن است در مرتبه دوم هم موفق نشود، باید کار را به همکار دیگری واگذار نماید. ضمناً در این موارد نباید هزینه وسایل مصرفی اضافی بر عهده بیمار گذارده شود. پس از انجام مراحل خون‌گیری و اطمینان از سلامت و ثبات در وضعیت جسمی و روانی بیمار، باید بیمار را با احترام به خارج از اتاق هدایت نمود و زمان ارائه پاسخ آزمایش‌ها را به وی اطلاع داد.

آنچه با جزئیات ذکر گردید نشان می‌دهد روش صحیح انجام کار در هر فعالیت از هر حرفه‌ای چقدر ضروری است و این تنها به رشته پزشکی و حرف وابسته به آن اختصاص ندارد، بلکه در هر حرفه‌ای باید مشخص تعریف و رعایت گردد.

همانطور که در شماره‌های قبل این نشریه گفتیم، ارائه تعریفی کامل، مانع و جامع از «اخلاق» مقدور نمی‌باشد، امام هرگاه سخن از اخلاق به میان می‌آید، توجه کما به معنای لغوی اخلاق جلب می‌شود. اخلاق جمع خلق و به معنای خوبی و صفت آدمیان است. پس در معنای لغوی، اخلاق به مجموعه صفات، روش‌های رفتار و سلوک انسان‌ها گفته می‌شود.

اگرچه در این تعریف، اخلاق هم به صفات نیک (فضایل) و هم به صفات بد (رضایل) انسان اشاره می‌کند. اما گاه این معنا تنها به رفتار نیک و روش‌های پسندیده اشاره می‌کند اما گاه این معنا تنها به رفتار نیک و پسندیده و روش‌های پسندیده یا فضائل آدمیان منحصر می‌گردد به عنوان مثال بارها شنیده‌ایم که گفته‌اند فلائی اخلاق ندارد به این معنا که فردی عصبی و بداخلاق است و از اخلاق خوش بهره‌ای نبرده است.

از این انحصار در معنای اخلاق (مجموع صفات نیک و پسندیده) به مفهوم دیگری از اخلاق رهنمون می‌گردیم که همانا «روش صحیح کردار، گفتار و رفتار» است. من جمله روش صحیح در رفتار شخصی که اصطلاحاً آن را «اخلاق فردی» می‌نامیم.

اخلاق فردی اقتضا می‌کند که هر شخص در زندگی اجتماعی، طریق ادب و احترام پیش گیرد و به عنوان مثال با همسایه خود با ملاحظه رفتار کند و در مشکلات پیش آمده جانب حق و انصاف را مراعات نموده و با سعه صدر برخورد نماید.

این «روش صحیح انجام امور» در هر امری به ویژه در «اخلاق حرفه» که ما با آن سروکار داریم کاربرد خاص خود را دارد. بدین ترتیب به تعریف «اخلاق حرفه» یا «پروفشنالیسم» می‌رسیم که عبارت از کاربرد عملی دستورهای اخلاقی در مشاغل است، به طوری که حقوق همه‌ی صاحبان ذی‌نفع اعم از حرفه‌مند، مراجعین و طرفین مرتبط و سیستم محفوظ بماند.

به عبارت دیگر «اخلاق حرفه» در هر حرفه‌ای، روش صحیح انجام فعالیت‌های شغلی در آن حرفه است، به طوری که هیچ حقی از طرفین ذی‌نفع تضییع نگردد.

مثالی که می‌آوریم از کارمند اداری بیمارستان، که اخلاق حرفه در باره‌ی او حکم می‌کند که به موقع در محل کار خود حضور به هم رساند، با همکاران سلام و احوال‌پرسی نماید، (اخلاق فردی) در محیط کار با همه مراجعین با اخلاق حسنه‌ی فردی و احترام رفتار کند، در اوقات کار به امور شخصی نپردازد، وظایف محوله را در زمان مقتضی و با نهایت دقت انجام دهد و در راه انداختن کار مراجعین ترتیبات اداری را مراعات کند و الی آخر.

اجازه بدهید مثال مرتبط‌تری با مشاغل پزشکی بیاوریم و در این مثال به ذکر جزئیات بیشتر بپردازیم تا اهمیت اخلاق در حرفه روشن‌تر گردد. با ذکر این مثال متوجه می‌شویم که چه نکات ریزی در بحث اخلاق وجود دارد که ممکن است شخص حرفه‌مند

دکتر ابراهیم مقیمی
رئیس بیمارستان
اعصاب و روان ابن سینا
شیراز

خودکشی قابل پیشگیری است؛ علائم هشدار را جدی بگیریم

افزود: اطرافیان باید تغییرات رفتاری مانند صحبت درباره احساس ناامیدی یا تنهایی، نوشتن وصیتنامه، بخشش اموال، جستجوی روش‌های خودکشی، انزوای شدید، تغییرات ناگهانی خلقی، بروز خشم یا بیان جمله‌هایی مانند "دلیلی برای زندگی کردن ندارم" را بسیار جدی بگیرند. این علائم همیشه واضح نیستند، اما شناسایی آنها می‌تواند جان یک انسان را نجات دهد. مقیمی با رد باورهای نادرست رایج در جامعه تصریح کرد: متأسفانه باورهای اشتباهی مانند "افرادی که از خودکشی حرف می‌زنند، فقط به دنبال جلب توجه هستند" یا "صحبت کردن درباره خودکشی، ایده آن را در ذهن فرد ایجاد می‌کند" هنوز وجود دارد. این باورها کاملاً نادرست هستند و صحبت مستقیم و بدون قضاوت درباره افکار خودکشی، یکی از اولین و مهمترین قدم‌ها در پیشگیری است. خودکشی تنها برای یک گروه خاص اتفاق نمی‌افتد و ممکن است در هر خانواده‌ای رخ دهد.

رئیس بیمارستان ابن سینا شیراز در پایان با بیان اینکه پیشگیری از خودکشی با وجود عوامل حفاظتی و مداخله به‌موقع کاملاً امکان‌پذیر است، خاطرنشان کرد: عواملی مانند حمایت قوی خانواده و دوستان، باورهای مذهبی و فرهنگی، دسترسی به خدمات سلامت روان و یک زندگی اجتماعی رضایت‌بخش، مانند یک عایق محافظتی عمل می‌کنند.

رئیس بیمارستان اعصاب و روان ابن سینا شیراز، با اشاره به فرا رسیدن ۱۹ شهریور ماه، روز جهانی پیشگیری از خودکشی، بر ضرورت افزایش آگاهی عمومی درباره این معضل بهداشت روان و نقش کلیدی جامعه در شناسایی به موقع علائم هشدار و مداخله مؤثر تأکید کرد.

دکتر ابراهیم مقیمی، رئیس بیمارستان اعصاب و روان ابن سینا شیراز و عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی شیراز، در گفتگویی به مناسبت روز جهانی پیشگیری از خودکشی، اظهار داشت: خودکشی به عنوان یک مسئله پیچیده بهداشت عمومی، نتیجه تعامل عوامل زیستی، روانشناختی، ژنتیکی، اجتماعی، فرهنگی و محیطی است و متأسفانه یکی از عوامل اصلی مرگ و میر در گروه سنی جوانان ۱۵ تا ۲۹ سال به شمار می‌رود. وی در تشریح عوامل خطر ساز در خودکشی گفت: عوامل متعددی می‌توانند فرد را در معرض خطر قرار دهند که از جمله آنها می‌توان به از دست دادن شغل، تجربه آسیب‌های شدید مانند سوءاستفاده جسمی و جنسی، وجود اختلالات روانی مانند افسردگی، اختلال شخصیت یا سوءمصرف مواد، دردهای مزمن جسمی، انزوا و مشکل در عملکرد خانواده و نظام‌های حمایتی اشاره کرد. این متخصص اعصاب و روان با هشدار درباره علائم هشدار دهنده

جلسه مسئولین
بیمارستان در
حرم مطهر شاهچراغ (ع)
۱۱ شهریورماه ۱۴۰۴

مدیریت بحران و تاب آوری اضطراب

نویسنده:

خانم پریسا شکری، روان شناس بالینی بیمارستان ابن سینا شیراز

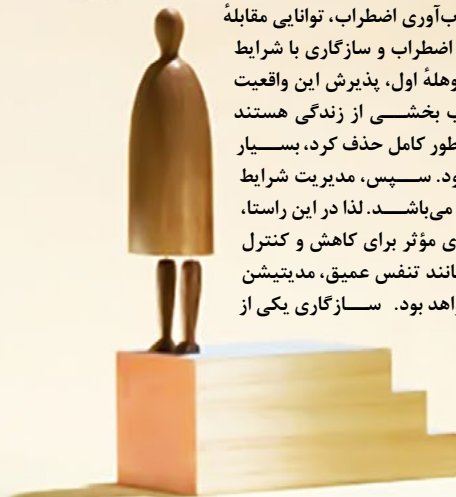

بحران به وضعیت یا مقطعی از زمان گفته می‌شود که با رویدادهای غیرمنتظره و غیرقابل پیش‌بینی همراه است و می‌تواند پیامدهای منفی گسترده‌ای بر ابعاد مختلف زندگی افراد بر جای بگذارد. پیامدهایی از قبیل فردی و اجتماعی، اقتصادی و محیط‌زیستی. این پیامدها می‌توانند شامل اختلال در عملکرد عادی سیستم‌ها، خسارات مالی و جانی و ایجاد آسیب‌های روانی و اجتماعی باشند. در زمان بحران، مهارت‌های تاب‌آوری و کنترل اضطراب بسیار ضروری و کمک‌کننده خواهد بود.

تاب‌آوری اضطراب به توانایی فرد در مدیریت و تحمل مؤثر استرس و اضطراب اشاره دارد. این به معنای توانایی بازگشت به حالت عادی پس از مواجهه با موقعیت‌های چالش‌برانگیز و حفظ عملکرد مطلوب در مواجهه با این موقعیت‌ها است.

به عبارت دیگر، تاب‌آوری اضطراب، توانایی مقابله موفق با استرس و اضطراب و سازگاری با شرایط دشوار است. در وهله اول، پذیرش این واقعیت که استرس و اضطراب بخشی از زندگی هستند و نمی‌توان آن‌ها را به‌طور کامل حذف کرد، بسیار کمک‌کننده خواهد بود. سپس، مدیریت شرایط بسیار حائز اهمیت می‌باشد. لذا در این راستا، استفاده از تکنیک‌های مؤثر برای کاهش و کنترل استرس و اضطراب، مانند تنفس عمیق، مدیتیشن و ورزش، مثرتر خواهد بود. سازگاری یکی از

ارکان مهم در پروسه مدیریت اضطراب بحران می‌باشد. از این رو، انعطاف‌پذیری در برابر تغییرات و چالش‌ها و توانایی انطباق با شرایط جدید ضروری است. داشتن شبکه حمایتی از دوستان، خانواده یا متخصصان که در زمان‌های دشوار می‌توانند کمک کنند، در تمام بحران‌های زندگی به کارمان خواهد آمد. بایستی نگرش مثبت و سازنده در مواجهه با مشکلات داشت و بر راه‌حل‌ها به‌جای مشکلات تمرکز کرد. تاب‌آوری اضطراب می‌تواند به کاهش اثرات منفی استرس و اضطراب بر سلامت جسمی و روان منجر شود و عملکرد را بهبود بخشد. همچنین، به افراد کمک می‌کند تا در برابر تغییرات و چالش‌ها انعطاف‌پذیرتر باشند. و مهم‌ترین فایده این امر، ارتقا و بهبود سلامت روان و افزایش عزت‌نفس خواهد بود. در شرایط بحرانی، توجه به سلامت جسمی بسیار مهم است. ورزش، تغذیه سالم و خواب کافی می‌تواند به افزایش تاب‌آوری کمک کند. بحران‌ها اغلب با عدم قطعیت و تغییرات ناگهانی همراه هستند. پذیرش این واقعیت و تمرکز بر آنچه در کنترل فرد است، از اضطراب و نگرانی می‌کاهد. داشتن نگاهی مثبت به توانایی‌های خود و توانایی غلبه بر مشکلات، به افزایش تاب‌آوری کمک می‌کند. در آخر، بررسی تجربیات گذشته و درس گرفتن از آن‌ها به افراد کمک می‌کند تا در آینده با اعتمادبه‌نفس بیشتری با بحران‌ها مواجه شوند.

تجلیل از کادر پرستاری
بیمارستان ابن سینا
در مراسم روز پرستار

حمید سیاه پوش

دبیر مدیریت دانش بیمارستان ابن سینا شیراز

یک تادو ثانیه... همه چیز را تغییر می دهد

در این شماره از نشریه آرامش، داستان واقعی همکارمان، حمید سیاه پوش کارشناس روابط عمومی بیمارستان ابن سینا شیراز را می خوانیم؛ روایتی تکان دهنده از حادثه‌ای که در یک چشم برهم زدن، زندگی یک خانواده را در آستانه نابودی قرار داد. این متن، یادآوری است بر اهمیت رعایت نکات ایمنی در سفر، و پاسداشتی است برای "زندگی" که هر لحظه آن، موهبتی بی بدیل است. داستانی که به ما می گوید گاهی نجات یافتن، به ساده‌ترین انتخاب ما بستگی دارد.

فقط یک تا دو ثانیه...

جاده خلوت بود. کیلومتر پنجاه جاده‌ی اهواز به رامهرمز، عصر یک روز معمولی. آن قدر خلوت که حتی صدای لاستیک‌ها روی آسفالت هم دلنشین بود. آفتاب رو به غروب، نور گرم و طلایی‌اش را روی زمین پهن کرده بود. از پنجره‌ی نیمه‌باز ماشین، نسیمی ملایم به داخل می‌وزید. همه چیز آرام و بی‌دغدغه پیش می‌رفت.

من پشت فرمان بودم، بی‌شتاب، با سرعت مجاز. همسرم کنارم نشسته بود و با مادرش تلفنی صحبت می‌کرد؛ صدایش آرام بود، مثل همیشه. پسر هشت‌ساله‌مان، بهداد، روی صندلی عقب خواب بود. صورت آرام و بی‌تشویشش را در آینه می‌دیدم. نفس‌های سبک و منظمش با نوای آهسته‌ی گفت‌وگوی مادرش، در آن فضای بسته، ترکیبی از امنیت ساخته بود.

همه چیز خوب بود... تا زمانی که آن لحظه‌ی لعنتی از راه رسید.

بدون هشدار، بدون بوق، بدون نور بالا. فقط صدای مهیبی از پشت. صدایی عمیق و کوبنده، آن قدر بلند که همه چیز را در خود بلعید. یک پژوی شو‌تی، با سرعتی غیرقابل تصور، مستقیماً از پشت به تیبای ما کوبید.

در یک پلک‌زدن، کنترل ماشین از دست رفت. ماشین می‌چرخید. فرمان زیر دستم بی‌خاصیت شده بود. ترمز هم فایده‌ای نداشت. فقط فریاد همسرم بود که در گوشم پیچید: «بهداد! بهداد!»

من هم فقط اسمش را فریاد زدم. اما هیچ صدایی از بهداد نیامد. قلبم یخ زد.

ماشین از جاده منحرف شد، وارد حاشیه‌ی خاکی شد و بعد با تپه‌های کنار جاده برخورد کرد. ضربه، پرتاب، چرخش، واژگونی. همه چیز در آن یک یا دو ثانیه‌ی لعنتی رخ داد. صداهای خرد شدن شیشه‌ها، فشرده شدن فلز، و جیغ...

بعد سکوت.

وقتی به خودم آمدم، ماشین واژگون بود. دنیای اطرافم وارونه شده بود. همه‌جا بوی بنزین و خاک. شیشه‌های شکسته زیر بدنم. کمر بند را باز کردم و افتادم کف خودرو. درد را حس نمی‌کردم، فقط سرد دردم بودم. با بازو و آرنج، شیشه‌های خرد شده را کنار زدم و خودمو از ماشین بیرون کشیدم.

اولین چیزی که دیدم، صورت خاکی و آشفته‌ی همسرم بود. ایستاده بود، با پاهایی لرزان، گیج، ولی زنده. موهایش به‌هم‌ریخته و صورتش خراش برداشته بود، اما ایستاده بود. و کنار او، بهداد. خاکی، ترسیده، ولی سالم. زانوهایش خراش داشت، شانه‌هایش افتاده بود.

بود، ولی در چشمانش زندگی موج می‌زد.

بی‌اراده سمت‌شان رفتم. همسرم خودش را در آغوشم انداخت و بی‌صدا گریه کرد. حتی کلمه‌ای نمی‌توانست بگوید. بعدها گفت فقط یک چیز در ذهنش چرخ می‌زد: «خدایا، فقط بچهم... فقط بچهم...»

بهداد نگاهم کرد، خسته و گیج. و بعد، همان‌طور خاکی، لبخند زد و گفت:

«بابا، ما تو یه لحظه همه‌ی حرکتای ژیمناستیک رو اجرا کردیم!»

همان‌جا خنده‌ام گرفت.

چند دقیقه بعد، چندین ماشین دیگر که متوجه تصادف ما شده بودند، توقف کردند، از بین آنها مردی میان‌سال آمد جلو و پرسید: «خوابت برده بود؟»

فقط گفتم: «نه. یکی از پشت زد بهم. نمی‌دونم کی بود.»

و ناگهان، پسر جوانی، حدود ۲۵ ساله، دستش را بالا گرفت و گفت: «من زدم. ماشینم همونه، اون‌جا.» با دست به پژوی له‌شده‌ی اشاره کرد.

ولی من، نه عصبی شدم، نه خشمگین. وقتی دیدم همسرم و بهداد زنده‌اند، دیگر هیچ چیز برایم اهمیت نداشت. بعدا فهمیدم که همان پسر، همان راننده، خودش بهداد و همسرم را از ماشین بیرون آورده. و بعد به سراغ من آمده بود. شاید نجات ما، عذاب وجدان را در وجودش جا داده بود. شاید هم هنوز شوکه بود. به پنج دقیقه نرسید که ده‌ها ماشین کنار جاده ایستادند. آدم‌هایی که ما را نمی‌شناختند. اما ایستادند. یکی آب آورد، یکی بیسکویت، یکی دست روی شانه‌ام گذاشت و گفت: «خدا رو شکر سالمی.»

بهداد، با ادب همیشگی‌اش، به همه سلام می‌داد، تشکر می‌کرد. حتی وقتی آمبولانس رسید، جلو رفت، دست داد، گفت: «ممنون که اومدین.»

آسیب جدی ندیدیم. من چند خراش سطحی روی بازوهایم داشتم، به خاطر کنار زدن شیشه‌های خرد شده. همسرم کوفته شده بود، یک بریدگی کوچک هم روی گونه‌اش. بهداد زانویش خراش دیده بود و کمی درد در شانه‌اش حس می‌کرد. به بیمارستان رفتیم، بعد از کلی عکس و آزمایش گفتند که چیزی نیست، فقط نیاز به استراحت داشتیم. بیشتر از جسم، روحمون خسته شده بود.

و تیبای؟ دیگر تیبایی در کار نبود. له شده، از ریخت افتاده، آماده برای اسقاط.

اما ما، خانواده‌ام، زنده مانده بودیم. و این کافی بود.

پیام پایانی:

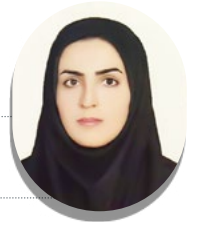
گاهی برای تغییر زندگی‌ات فقط یک تا دو ثانیه زمان لازم است. همان قدر کوتاه. در جاده‌ای خلوت، با سرعت مجاز، همه چیز می‌تواند زیر و رو شود. تصادف همیشه تقصیر تو نیست. اما زنده ماندن... زنده ماندن گاهی به همان بند ساده‌ی کمر بند ایمنی بستگی دارد. من، خانواده‌ام را دوباره در آغوش گرفتم، فقط چون کمر بند بسته بودیم.

و به این باور دارم که آن یک ثانیه، همان یک ثانیه، می‌تواند تمام فرصتی باشد که برای زندگی دوباره به ما داده می‌شود.

هشدار یک روانپزشک به خانواده‌های بیماران دوقطبی:

قطع خودسرانه دارو، بهبودی بیماران دوقطبی را نابود می‌کند

دکتر آزاده نجاتی
متخصص روانپزشکی

متخصص روانپزشکی بیمارستان ابن سینا شیراز نقش کلیدی خانواده‌ها در مدیریت بیماری دوقطبی و خطرات قطع خودسرانه دارو توسط آنها را تشریح کرد و بر لزوم ایجاد مرزهای سالم و حفظ حمایت عاطفی بدون قضاوت تأکید نمود. به گزارش روابط عمومی بیمارستان ابن سینا شیراز، دکتر آزاده نجاتی، متخصص روانپزشکی این مرکز، در توضیح نقش مؤثر خانواده‌ها در کنترل بیماری دوقطبی، اظهار کرد: خانواده‌ها باید مانند خود بیمار، علائم بیماری و روش‌های درمان را به خوبی بشناسند تا بتوانند رفتارهای بیمار را درک کرده و به موقع کمک لازم را ارائه دهند. وی با اشاره به وضعیت بیماران در فاز حاد بیماری، افزود: در این مرحله، بسیاری از بیماران آگاهی کافی نسبت به وضعیت خود ندارند و جای بحث با آنها نیست؛ بنابراین باید در اولین فرصت به روانپزشک مراجعه کنند.

این متخصص یکی از بزرگ‌ترین چالش‌ها در روند درمان بیماران دوقطبی را قطع خودسرانه دارو توسط خانواده‌ها عنوان کرد و توضیح داد: گاهی وقتی بیمار با مصرف دارو به فاز بهبودی می‌رود، خانواده تصور می‌کند دارو دیگر لازم نیست و آن را قطع می‌کند. در حالی که با ویژگی‌های منظم، پزشک دائماً آنها را از عواقب خطرناک این کار آگاه می‌سازد و از بروز چنین اقدامی جلوگیری می‌کند.

دکتر نجاتی در ادامه به وظایف عاطفی خانواده‌ها اشاره کرد و گفت: خانواده باید مراقب خواب و استراحت بیمار باشد، استرس را از او دور کند و حمایت عاطفی بدون قضاوت داشته باشد. یعنی صحبت‌هایش را بشنود، استقلال و حریم شخصی او را محترم بشمارد و مدام به او برچسب بیمار بودن نزنند. وی بر لزوم ایجاد مرزهای سالم در خانواده تأکید و خاطر نشان کرد: خانواده باید یاد بگیرد چگونه کمک کند، بدون اینکه خود را فدا کند یا همه چیز را کنترل نماید. باید بیمار را به مصرف دارو تشویق کرد، اما نه با کنترل افراطی که آرامش را از او سلب کند. همه چیز باید متعادل باشد.

دکتر نجاتی در پایان با اشاره به اهمیت سلامت خود خانواده‌ها، افزود: خانواده‌ها برای جلوگیری از فرسودگی، باید از خود مراقبت کنند، برای خود وقت بگذارند و در صورت نیاز از مشاوره و گروه‌های حمایتی کمک بگیرند. افزایش انرژی و توان خانواده، نهایتاً به کنترل بهتر بیماری عزیزشان کمک شایانی خواهد کرد.

اردوی رفاهی و تفریحی کارکنان بیمارستان ابن سینا شیراز

مصاحبه با کارشناس واحد رادیولوژی بیمارستان ابن سینا شیراز به مناسبت روز جهانی رادیولوژی

به مناسبت روز جهانی رادیولوژی، با آذر انصاری، کارشناس واحد رادیولوژی بیمارستان ابن سینا شیراز گفت‌وگویی انجام دادیم تا از تجربیات و دیدگاه‌های وی در حوزه حیاتی تصویربرداری پزشکی آگاه شویم.

به مناسبت روز جهانی رادیولوژی، با آذر انصاری، کارشناس واحد رادیولوژی بیمارستان ابن سینا شیراز گفت‌وگویی انجام دادیم تا از تجربیات و دیدگاه‌های وی در حوزه حیاتی تصویربرداری پزشکی آگاه شویم.

آذر انصاری، کارشناس واحد رادیولوژی بیمارستان ابن سینا شیراز با اشاره به ۲۵ سال سابقه فعالیت در واحدهای رادیولوژی، گفت: من علاقه زیادی به رشته پرستاری داشتم، اما وقتی وارد رشته رادیولوژی شدم، اگرچه در ابتدا آشنایی مختصری با آن داشتم، اما از همان روزهای اول به شدت به این رشته علاقه‌مند شدم و تا به امروز با عشق و علاقه به کارم ادامه می‌دهم.

انصاری در ادامه به بخشی از خاطرات خود اشاره کرد و افزود: انجام گرافی از نوزادان آی‌سی‌یو که

از بدو تولد باید برای زنده ماندن می‌جنگیدند، همیشه برایم خاطره‌ای به یادماندنی بوده است. این کار شیرینی و تلخی خاص خود را دارد؛ چرا که در کنار تمام دشواری‌ها، امید به بهبودی این نوزادان، بزرگ‌ترین انگیزه برای ماست.

وی با بیان این که در طول سال‌های خدمت خود در ۸ بیمارستان و مرکز درمانی در سه استان بوشهر، فارس و تهران فعالیت کرده، اظهار داشت: این فرصت را داشته‌ام که علاوه بر خدمت به بیماران، دوستان زیادی پیدا کنم و این موضوع برایم بسیار ارزشمند و خوشحال‌کننده است.

مسئول واحد رادیولوژی بیمارستان ابن سینا در پایان به جوانان علاقه‌مند توصیه کرد: رادیولوژی رشته‌ای پویا و چالش‌برانگیز است که هر روز شاهد پیشرفت‌های جدیدی در آن هستیم. به همه عزیزانی که به این حوزه علاقه دارند، توصیه می‌کنم با انگیزه و اشتیاق فراوان وارد این رشته شوند.

جلسه مدیران مالی
بیمارستان‌های شیراز
در بیمارستان ابن سینا
۵ مردادماه ۱۴۰۴

گرامیداشت روز پزشک در بیمارستان ابن سینا شیراز

تقدیر از همکاران واحد بهبود کیفیت

تجدید میثاق مدیر و مسئولین بیمارستان ابن سینا با شهدای دفاع مقدس در گلزار شهدای سعدی

برگزاری برنامه نذر فاطمی در بیمارستان ابن سینا شیراز

جشنواره برگ‌های پاییزی

برگزاری جلسه مسئولین و مانور بحران در باغ یاس

تقدیر روز حراست و فناوری اطلاعات ۲۲ تیرماه ۱۴۰۴

خدمت رسانی کادر درمان بیمارستان ابن سینا در کربلای معلی

سفر زیارتی مشهد ۱۴۰۴/۹/۸

برگزاری پویش ملی

«من هم تست HIV می‌دهم» ۱۴۰۴/۹/۱۳

پیاده روی صبحگاهی ۱۴۰۴/۷/۲۷

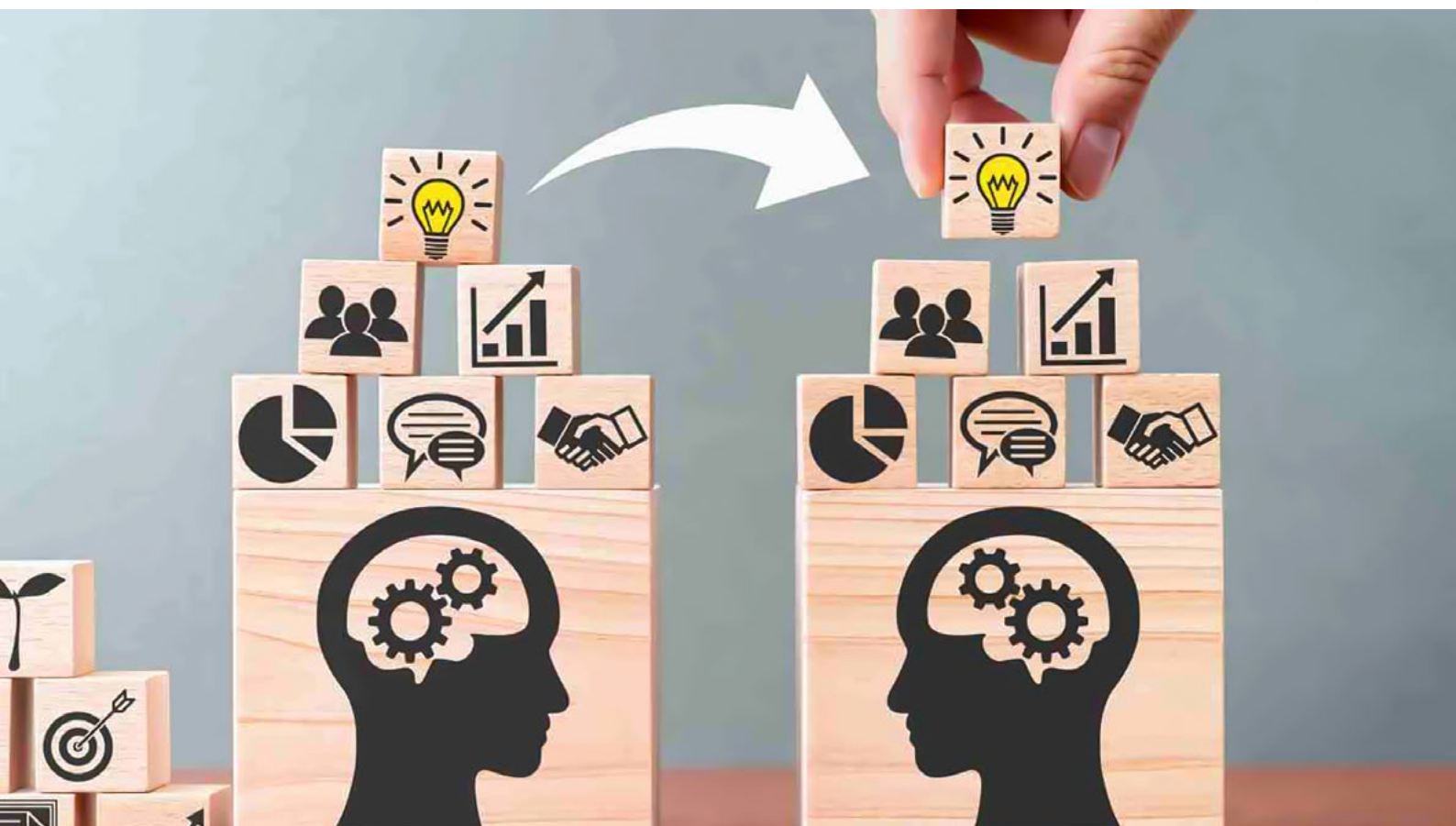
مراسم زیارت عاشورا دهه محرم

حمید سیاه پوش
دبیر مدیریت دانش بیمارستان ابن سینا شیراز

تکامل یک فرهنگ؛ از پیشنهاد تا تحول

بهبود تجربه بیمار: چگونه می‌توانیم محیطی آرام‌تر و خدمات شخصی‌تری به بیماران ارائه دهیم؟
بهینه‌سازی فرآیندهای داخلی: چه فرآیندی در بخش شما وجود دارد که می‌توان آن را ساده‌تر، سریع‌تر و کم‌هزینه‌تر کرد؟
ارتقای ایمنی بیمار و کارکنان: چه راهکارهای نوآورانه‌ای برای کاهش ریسک‌ها و ایجاد محیطی امن‌تر به ذهن شما می‌رسد؟
فناوری و نوآوری دیجیتال: چگونه می‌توان از فناوری برای هوشمندسازی خدمات و کاهش بار کاری استفاده کرد؟
کمیته مدیریت پیشنهادات، متعهد است که به همه پیشنهاد شما با دقت و احترام گوش دهد، روند بررسی و بازخورددهی را شفاف و سریع کند، از ایده‌های منتخب با تمام ظرفیت برای اجرا حمایت نماید و از مشارکت‌های ارزشمند شما، هم در قالب تقدیرنامه و هم پاداش‌های مادی، قدردانی کند.
مدیریت دانش، داستان نوشتن آینده‌ای بهتر با قلم تجربه‌های شماست. بیایید این داستان را با هم ادامه دهیم.
برای ارائه تجربیات، پیشنهادات، طرح‌ها و نظرات سازنده خود به سامانه کارمند به نشانی <https://roshd4.sums.ac.ir/> و یا سامانه ایده به نشانی <https://idea.sums.ac.ir/> مراجعه فرمایید.

در شماره گذشته، از اهمیت مدیریت دانش و نقش حیاتی آن در پیشرفت بیمارستان سخن گفتیم و امروز، باید بگوییم که مدیریت دانش، دیگر یک مفهوم انتزاعی نیست؛ بلکه جریانی پویاست که هر روز می‌تواند در بخش‌های مختلف بیمارستان ما جاری شود و کیفیت خدمات را متحول سازد.

برخی پیشنهادات اگرچه گاهی در نگاه اول ساده به نظر می‌رسند، اما می‌توانند تأثیراتی ملموس بر کار روزمره ما بگذارند؛ از یک تغییر در چیدمان وسایل یک بخش که در زمان پرستاران صرفه‌جویی می‌کند تا یک پروتکل جدید برای کاهش خطاهای دارویی.

اشتراک‌گذاری "درس‌های آموخته شده" از موقعیت‌های پیچیده بالینی، باعث می‌شود تا دانشی ارزشمند در سطح سازمان جاری شود و از تکرار اشتباهات جلوگیری گردد.

چنین تحولاتی می‌تواند موهن ذهن پویا و دلسوز شما باشد. شما هستید که در خط مقدم ارائه خدمات قرار دارید و بهترین ایده‌ها برای بهبود، از دل تجربیات مستقیم شما متولد می‌شود. کمیته مدیریت دانش و پیشنهادات، تنها تسهیل‌گر این مسیر است.

برای پیشرفت در این مسیر، نیازمند ایده‌ها و تجربیات شما در حوزه‌های زیر هستیم:

سفر به اعماق ذهن:

نگاهی روانکاوانه به فیلم «جزیره شاتر»

در شماره این هفته از معرفی فیلم، به سراغ اثر بی نظیر و تامل برانگیز Shutter Island یا همان «جزیره شاتر» ساخته استاد سینما، مارتین اسکورسزینی، رفته‌ایم. فیلمی که نه تنها یک تریلر روانی مهیج، بلکه یک کالبدشکافی عمیق از مفاهیمی چون واقعیت، توهم، گناه و مکانیسم‌های دفاعی روان است.

خلاصه داستان بدون افشای پایان:

داستان در سال ۱۹۵۴ و در یک بیمارستان روانپزشکی مرموز و منزوی به نام «اشکالی» بر روی جزیره‌ای دورافتاده جریان دارد. «تدی دانیلز»، مارشال آمریکایی (با بازی خیره‌کننده لئوناردو دی‌کاپریو)، برای تحقیق در مورد ناپدیدشدن مرموز یکی از بیماران به این جزیره می‌آید. اما او به زودی درگیر شبکه‌ای از توطئه، رازهای تاریک و حقایقی می‌شود که مرز بین واقعیت و توهم را در هم می‌شکند.

تحلیل روانشناختی:

«جزیره شاتر» یک فیلم کلاسیک درس آموز برای علاقه‌مندان به روانشناسی است که به کاوش در چندین موضوع کلیدی می‌پردازد:

۱. واقعیت در برابر توهم: هسته اصلی فیلم، پرسش ساده اما عمیق «واقعیت چیست؟» است. بیننده همراه با شخصیت اصلی، دائماً در حال پرسش است: آیا آنچه می‌بینیم واقعی است یا برساخته ذهن یک فرد آسیب‌دیده؟ این پرسش، ما را با مفهوم «سایکوز» و از دست دادن تماس با واقعیت آشنا می‌کند.

۲. مکانیسم‌های دفاعی روان: فیلم به زیبایی نشان می‌دهد که ذهن انسان چگونه برای محافظت از خود در برابر تروما و خاطرات غیرقابل تحمل، از مکانیسم‌هایی مانند انکار، فرافکنی و واکنش وارونه استفاده می‌کند. شخصیت اصلی برای فرار از درد یک حقیقت هولناک، یک هویت و واقعیت جایگزین می‌سازد.

۳. بار گناه و عذاب وجدان: احساس گناه، موتور محرک بسیاری از رفتارها و توهمات شخصیت اصلی است. فیلم به شکلی هنرمندانه نشان می‌دهد که چگونه این احساس می‌تواند ذهن را تسخیر کرده و به شکل کابوس، هذیان و توهم خود را نشان دهد. سفر «تدی دانیلز» در حقیقت، سفری برای پذیرش و کفاره دادن این گناه است.

۴. روش‌های درمانی و اخلاق پزشکی: فیلم، نگاهی انتقادی به روش‌های درمانی دهه ۵۰ میلادی، از جمله لوبوتومی و درمان‌های تهاجمی دیگر دارد و این پرسش اخلاقی را مطرح می‌کند: مرز بین درمان و شکنجه کجاست؟ نقش پزشک و درمانگر به عنوان فردی که باید بین «شفا» و «کنترل» تمایز قائل شود، در گفتگوهای بین «دانیلز» و دکتر «کاولی» (با بازی بن کینگزلی) به چالش کشیده می‌شود.

۵. نادرستی: از طوفان سهمگین و جزیره زندان‌مانند که نماد ذهن ناآرام و محبوس هستند، گرفته تا فانوس‌خانه که نماد روشنائی و رسیدن به حقیقت نهایی است، فیلم مملو از نمادهایی است که سفر درونی قهرمان داستان را تشریح می‌کنند.

چرا «جزیره شاتر» را ببینیم؟

این فیلم تنها یک سرگرمی نیست؛ یک تجربه سینمایی غنی است که بیننده را وادار به تفکر می‌کند. پس از تماشا، این پرسش‌ها در ذهن شما خواهد ماند: آیا ترجیح می‌دهیم با یک حقیقت دردناک زندگی کنیم، یا در یک دروغ آرامش‌بخش محبوس بمانیم؟

«جزیره شاتر» پنجره‌ای است به پیچیدگی‌های ذهن بشر و راهی برای درک همدلانه‌تر از مبارزه‌ی درونی کسانی که با زخم‌های روانی عمیق دست و پنجه نرم می‌کنند.

رنج‌های بی‌پایان

چتری برای

مؤسسه خیریه بیمارستان ابن سینا شیراز

مرکز جمع‌آوری کمک‌های نقدی و غیرنقدی

برای بیماران اعصاب و روان

شماره حساب بانک ملی ۰۱۱۶۹۷۲۱۸۶۰۰۰

شماره ملی کارت: ۱۳۰۱-۹۹۶۹-۹۹۷۵-۶۰۳۷

شبا: IR02 0170 0000 0011 6972 1860 00

تلفن: ۰۷۱-۳۲۲۸۹۶۱۰۱

تلفکس: ۰۷۱-۳۲۲۸۰۲۳۶

ایمیل: sinahosp@sums.ac.ir

آدرس: شیراز، خیابان حافظ، جنب بوستان سیزده آبان، مرکز آموزشی درمانی ابن سینا

متعلق به مؤسسه خیریه بیمارستان ابن سینا شیراز نزد بانک ملی شعبه پارک سعدی (کد ۷۲۲۲)

شناسه ملی مؤسسه خیریه بیمارستان ابن سینا شیراز: ۱۴۰۱۱۹۲۰۵۴۷